

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előzetések, hirdetések, nyilatkozatok, stb. intézendők.

Nyilatkozatok soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr

Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

A k.-vásárhelyi takarékpénztár.

— febr. 7.

Vezércikkben is megemlékszünk a helybeli takarékpénztárról február 5-én tartott közgyűlése alkalmából, ezáltal is súlyt akarván kölcsönözni azon elismerésnek, melylyel működése iránt a nagy közönség viseltetik, s melynek meggyőződésünk szerint jelen esetben is szószólói vagyunk és lehetünk.

Tizenöt évvel ezelőtt hozta létre ez intézetet a szükségesség érzete, tehát másfél évtizede, hogy szolgálja a közönség érdekét; szolgálja köz-elismeréssel, hűséggel s a részvényesek érdekeinek megismerésével, a köz- és nemes célú intézmények segítése és pártolása által, nemes gondolkodással, keresztényi és hazafiai érzéssel.

Valóban szerencsés órában született az eszme, mely életre hívta e pénztárat. Nemcsak azt értjük e kifejezésen, hogy a részvényesek vagyona hű, lelkiismeretes és gondos kezekre van bízva; nemcsak azt a kiváló szerencsés időszakot és helyzetet, mely lehetővé tette a részvények értékének rendkívüli rohamos emelkedését; még csupán azt a kisvárosi pénztárnál ritka nagy forgalmat sem, mely nagyon közel áll a 2 millióhoz s így a részvényesek 20 százaléka kamatot élveznek, sőt specialiter a közgazdaság emelésére jótékonyan befolyó hatását sem értjük; hanem értjük az itt felsoroltak összessége mellett azon jótékonyaságot, mely a veszteség- és nyereségszámlán 43. pont alatt ki van mutatva.

És itt álljunk meg egy kissé. Sokan, és pedig az érdekelt felek, t. i. a részvényesek, abban a véleményben vannak, hogy az élénk forgalom szülte nagy nyereség ne fordít-

tassék igen-igen csekély kivétellel egyébre, mint osztalékra; szóval ezeknél az önző czél az irányadó. Mások hangoztatják, hogy a rendkívüli élénk forgalom következménye ne az osztalék fokozása, hanem a kamatláb csökkentése legyen.

Nem vagyunk sem az egyik, sem a másik véleményen, hanem mély meggyőződésből osszuk a takarékpénztár igazgatóságának intenczióit, s helyeseljük a közgyűlés eleibe terjesztett jelentését, ugyancsak a zármérleg minden tételét.

Hiszzen egy ilyen pénztárat rideg, önző czélok szolgálatában nem állhat; annak a jótékonyaság gyakorlásában jó példával kell előljárni, s valóban a társadalom újjászülésének mintegy előjeleként üdvözljük a takarékpénztár ama gondolkodását, hogy a humán intézetek, nemes eszmék felvirágoztatására, illetőleg megteremtésére a lefolyt évben csaknem 1000 frtot irányzott elő.

Utmutatás ez arra nézve, hogy ki-ki saját tehetsége szerint hozza meg az áldozatot a közczélra, s városunk köztisztáit, mint az ipar- és kereskedelmi, elemi, felső-népiskola, árvaház, kantai gymnasium, óvoda, menház, tűzoltó-egylet stb. stb., mint e város felvirágoztatására hivatott tényezőket, polgári kötelességének tartsa fejleszteni, nem pedig még csirájában megfojtani.

A takarékpénztár jó példával járt elől, s mi őszintén üdvözljük a nemes czélok szolgálatában s valódi kötelességei öntudatának magas színvonalán. Jól tette, hogy nem hallgatótt a zseb embereire, mert önző czélok szolgálatában egy bizonyos ideig tán haladhatott volna, s tán dus osztalékkal a részvényesek igen sokjának tetszését megnyerte volna, de teljesen fel nem virágozhatott volna, mert

fennállása nem a köz-elismerésben, nem a közvéleményben, hanem a kapzsiság és rideg érdekek laza talajában gyökerezett volna.

Elismerésünk a takarékpénztár iránt még két irányban kell, hogy kifejezésre jusson. Egyik, hogy a nyereségyéből kiszakított 217 frttal megvetette alapját a polgári leányiskolának, melyre e városnak oly nagy szüksége van, mint a mindennapi kenyérre. (Itt csak mellékesen jegyezzük meg, de az őszinte elismerés és tisztelet érzetével, hogy a nőegylet is tudomásunk szerint e czélra korábban 100 frtot megszavazott.)

Elismerésünk másik ága az, hogy e város intelligenciáját hálára kötelezte a takarékpénztár, hogy nemes gondolkodásával, áldozatkészségével lehetővé tette egy minden tekintetben alkalmas olvasó-egylet létrejövését. Kaszinónk valóban csak most van, eddig nem volt, s hiszem, hogy az értelmiségnek oly közszükségévé válik egy ilyennek állandó fenntartása, hogy az városunkban örök életteli bir. Vajha feltevéstünkben ne csalódnánk!

* * *

A gyűlés lefolyásáról részletes tudósításunk a következő:

Folyó évi február 5-én délután volt a kézdi-vásárhelyi takarékpénztár XV. évi közgyűlése a takarékpénztár helyiségében számos részvényes és érdeklődő közönség jelenlétében. Miután konstátálva lett, hogy 30 részvényes jelen van s a részvények $\frac{1}{4}$ -énél több adatott be, a közgyűlés az ülés vezetésére Tiszt. Székely János személyében elnököt választott, ki egy rövid, de minden tekintetben tájékozottság- és gyakorlatosságra mutató beszéddel a gyűlést megnyitván s egyszerű szómorán bejelentvén, hogy a vezérigazgató: Fejér Lukács, súlyos betegsége miatt a gyűlésben részt nem vehet: az intézet igazgató-sága évi jelentésének előterjesztésére Kovács István jegyző-igazgatót kérte fel.

E jelentés terjedelmes volt s az intézet egy évi

A „Székelyföld“ tárczája.

Allegoriák.

Irta Aphrodite.

Szökefűrtű kis leányka játszik anyja ölében egy gazdagon és fényesen berendezett boudoirban. A sárga visszfény, mely az arannyal átszőtt fehér butorzat és függönyökről tükrözőtt vissza, a fiatal, szép anyja arcán egy martyrónak szenvedéseit tüntet fel, daczára a pompás keleti izlésű pongyolának, mely fejedelmi alakján végighullámzik és melynek bojtjaival játszik a gyermek.

— Kis mamám, miért sirtál? Nézd, itt ruhádon fénylik a könny. Miért vagy oly szomorú?

— Kis leányom, ne kérdezd te azt. Hiába mondanám, nem értenéd meg. Aztán már elmúlt, nincsen semmi bajom. Kedvesem, játékközben ne feledd el megnézni kis madaraidat, vajjon az aranykalitka ajtaja nem nyílt-e ki és nem repültek-e el?

A gyermek lepkeként repült el anyja öléből egy szőnyegkárpittal behuzott ajtón át e szavakkal:

— Megyek, megnézem őket.

És a fiatal anyja e pillanatot felhasználva, szabad folyást enged könnyeinek, fájdalomának.

— Szegény kedves gyermekem, ne tud meg soha, hogy atyád itt hagyá anyádat és téged,

egyetlen gyermekét. Ő elment. Merre, hova: ki tudja? E levelet hagyá asztalán számomra csak hátra.

Ezeket monda, elmélyedve magába és fenhangon, mintegy máshoz intézve e szavakat, kebléből elővonva egy össze gyűrt finom levelet és ki tudja hányadikszor olvasva e sorokat:

Imádottnőm!

Kedves Lucille!

Fájó kebellem kell tudatnom azon szerencsétlen, előre nem számított körülményt, hogy téged és drága kis Adriennünket bizonytalan időre el kellend hagynom. De bizzál Istenben, légy erős, mert remélem, leküzdhetem a balsorsot, mely fejem felett tornyosul. Anyagi viszonyaink rendezettek, állásom, becsületem csorbát nem szenvedett még, s ha végzetem az leend, hogy Amerika földében találok siromat, akkor is te és gyermekünk kényelemben, rangunkhoz méltóan gyászolhattok és szentelhetek könnyeket emlékeimnek. De reméljük a legjobbat. A lehető és remélhető viszontlátásig ölel

Páris...

a sirig hű férjed

Rennepoint Camill

herczeg.

— Oh, jaj nekem és drága gyermekemnek! Alig hatévi házasság után, mely a mennynek üdvét ígérte és adta számomra, őt nélkülözni! És éjjelnappal ama tudatban élni, hogy ő elveszett! — soha! fel a nő és a fájdalomnak élő szobraként mozdulatlanul, lehajtott fővel ül longchaise-én.

— Mama, mama, jer csak, nézd, kit hozok? Egy nagy madarat, a kit megfogtam számodra.

És újra megnyílt a szőnyeg-ajtó, a melyen csak előbb távozott el a szép gyermek, és most belép rajta — atyjával.

Hangos örömsikoltással szökök fel az anyja és férjének ölére kitért karjaiba hanyatlik szótlanul.

— Szeretteim! tegnap az udvarnál ő Felsége a király azon rendeletet adta ki, miszerint tenger-nagyi minőségemmel fogva mulhatlanul el kell utaznom Angliába és onnan Amerikába egy veszélyes expediciójában; de hála az égnek, akadt egy igaz barátom, ki hasonló állásban, de nőtlen és független lévén, átérz mégis ama roppant áldozatot, melyet kellene hoznom, titeket elhagyva, és nemes barátságának adá tanujelét azzal, hogy a királynak felajánlám magát helyettem, és én így fel vagyok mentve a távozás alól.

— Oh, legyen áldott a nemes lélek, ki megváltott mindhármunkat! — szökök most elragadtatással, az örömmel megteremtett eszményképűl a nő.

Ime, fájdalom és öröm egy személyben mint meg lett öröktitve a sors művészi keze által!

Az élet és halál, két ellenséges szellem, a tengerparton, egy magános helyen kötök ki hajóikat, melyeken a halandó emberiséget hozzák és viszik.

működésének hű képét tárta fel. Részletes boncolásába nem bocsátkozunk, csak egy pár kiváló pontját említi meg. A jelentés kiemeli, hogy a múlt évi forgalommal a jelen évit összehasonlítva, bizonyos csökkenés vehető észre. Ez abban leli magyarázatát, hogy az igazgatóság a külpolitika egén tornyosuló fellegek miatt a hitelnyitásban nagyon óvatossá volt, sőt hogy az ideiglenes részvények 100 frt értékkel bíró végleges részvényekkel nem cseréltettek ki, annak is egyedüli oka a fenyegető külügyi helyzetben keresendő; remélni lehet azonban, hogy ez év végén a kicserélés megtörténik s pedig úgy, hogy a kicseréléskor már új tartálmálap is lesz.

A jelentés kiemeli továbbá, hogy az állami adó 980 frttal volt több az előző évinél, a mi befolyással volt az osztalékra.

Az igazgatóság ajánlatba hozta, hogy az elhalt Hankó L. igazgató jutalékának $\frac{1}{3}$ -a fizetessék ki az özvegynek, $\frac{2}{3}$ -a pedig 3 egyenlő részre osztva fordítottassék egyenlő arányban a kepmegváltás alapjára, a kath. gymnasium és elemi iskola jó tanulóinak jutalmazására és a közs. elemi és felső-népiskola kitűnő tanulói közt kiosztandó jutalmakra, kezelésével a takarékpénztár igazgatósága biztatván meg.

Javasolta továbbá az igazgatóság, hogy a kolozsvári keresk. akadémia tanári nyugdíjára 25 frt szavazassék meg, valamint a létesítendő polgári leányiskola javára az átmeneti nyereség: 217 frt 24 kr. alapul tétessék.

Az igazgatóság jelentése az indítványokkal együtt teljartalmulag elfogadtatott annyi megtoldással, hogy az „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet részére előirányzott 50 frt 100 frtra emeltetett.

Az igazgatóság jelentését a felügyelő bizottságnak Török Bálint által előterjesztett jelentése követte. A felügyelő bizottság nagy elismeréssel szól az igazgatóság pontosságáról, lelkiismeretességéről s egész ügykezeléséről, s ajánlatba hozza, hogy az igazgatóságnak a felmentvényt megadassék, melyet a közgyűlés, elismerésének kifejezése mellett, mind az igazgatóságnak, mind a f. bizottságnak készséggel megadott.

Önálló külön indítvány nem terjesztetvén be, az üresedésben levő igazgatói állás betöltésére került a sor.

A részvények számbavételére s a szavazatok beszedésére Pap Adolf, Kovács Dániel és Ambrus Albert tagokból álló bizottság kiküldetvén, rövid idő alatt a választás megejtetett, megválasztatván Jakab István intézeti pénztáros igazgatónak 199 szavazattal.

Még csak a jegyzőkönyv hitelesítésére kérésztett fel id. Benkő Pál és id. Tóth István, s azzal elnök megköszönve a közgyűlésnek higgadt s az ügy fontosságához alkalmazott tárgyilagos tanácskozását, az ülést bezárta.

Bezaratott a komolyabb ülés, hogy megkezdődjék mihamarább a vigab. Este t. i. a Tóth István-féle vendéglőben az igazgatóság a részvényesek és az érdeklődő vendégek tiszteletére fanyes bankettet adott. Itt a komoly pénzügyi han-

gulatból kibontakozva, csakhamar megindult a pohárköszöntések árja. Felköszöntetett az intézet kezdeményezője Antos János 1848-iki alezredes, az elnök és vezérigazgató, az igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagok, pénztáros és a könyvvezető, Tóth Samu bátyánk, a kedélyes öreg ur, továbbá Benkő Pál törv.-sz. jegyző, és lapunk főmunkatársa, mint tanító és mint hírlapíró.

A kedélyes időtöltésnek a késő éj vetett véget. Azzal végezzük sorainkat, hogy virágozzék a takarékpénztár, hogy mint a jótékonyág egén tündöklő nap, melegével és fényével adjon életet sok üdvös eszmének.

(m-s.)

SZEMLE.

Lapunk múlt számának távirati rovatában kivonatilag értesítettük olvasóinkat az Ausztria-Magyarország és Németország közt még 1879. okt. 7-én kelt szövetségi okirat tartalmáról. Azóta a helyzet képe meglehetősen borult, mert bizonytalan. Találgatják itt is, ott is, hogy mi adhatott okot arra, hogy egy ily okirat nyilvánosságra hozassék. Az-e, hogy a szövetséges országok s főleg Magyarország népe nyugodt legyen, vagy az orosz hírlapok ama galád ráfogását akarták megozafolni, hogy a szomszéd államoknak támadó számdékaik vannak, vagy a „békeszerető” orosz csárnak adták meg az utolsó intést a hadi készülétekkel szemben: mind nem lehet tudni. A helyzet akut jellegét igazolja a következő, még megerősítésre váró hír is:

Egy, az uralkodóházhoz közel álló magasállású férfi, ki az irányt adó politikának is egyik fő-tényezője, bizalmas körben igen fontos nyilatkozatot tett a monarchiának és Oroszország közötti viszonyról. E szerint a Koburg herceg Bulgáriába való menetele a külügyi kormány tudtával és hallgatóságos beleegyezésével történt.

Mindaddig, a mig Oroszország Bulgáriát teljesen meg nem támadja, vagy a Koburg herceg távozását nyíltan és feltétlenül nem követeli: remény lehet a két állam közötti béke fenntartására. Ellenkező esetben Ausztria-Magyarország kénytelen lenne határozottan Koburg herceg mellett nyilatkozni és ennek ügyében oly állást elfoglalni, a melynek megvédésére — ha kell — a monarchia összes ereje sulyba vettetnék.

E megállapodásnak van ugyan a legmagasabb körökben egy néhány ellenzője, de a többség határozottan mellette nyilatkozik, úgy hogy jelenleg ez tekinthető a helyzet programjának.

A dolgok ilyen állapotán csak abban az esetben történne változás, ha Bulgária maga szavazna bizalmatlanságot fejedelmének és ez által kényszerítene azt, hogy vagy megvédje trónját, vagy pedig lemondjon róla. Ily körülmények közt Ausztria-Magyarország nem elégednék Bulgária belügyeibe, csak akkor, ha az elégedetlenség tüzet Oroszországra, vagy más érdekelt hatalom szítaná.

a sötétség szellemei, a melyek kerülnek a napnak fényét.

Halál: No tehát, most sem neked, sem nekem nincsen jelen, kik segitenének; mérközzünk össze fegyverrel, melyik erősebb.

Élet: Nem bánom, elfogadom a kihívást. Ez ifju pár, mely úgy szereti egymást, érdemes, hogy érette ily két hatalom magküzdjön. Ha te vagy a győztes, ők veszve vannak, s ha én, te eltávozol más irányban zsákmányt keresni.

Halál: Jól van, elfogadom a feltételt.

Az élet lángpallossal, a halál kaszájával vívtak döntő párbajt a két ifju lényért, kik gondtalanul beljebb-beljebb halotva a tengerparton, annak egy szép és zöldelő magaslatáról, utjukban virágokat szedve egymást ékíték fel és gyönyörködtek a tengernek nagy távlatában, szent borzalmat és szerelmet érezve egyszerre.

Ezalatt a parton folyt a küzdelem kitartással.

— Isten segits! — kiált fel az élet csaknem kimerülve a halál borzalmas fegyverétől, azt szüntelen hevítve érintése által.

— Belzebub és ti pokolbeli szörnyek, ide jöjjetek! — kiált dühvel a halál. De előtte és fölötté a magasban vakító fény keletkezik, mely sérti sötétséghez szokott szemeit, és elhibázza a fogást, melyet az élet ellen mért, annak pallosa által lefegyvereztetett és egy fordulattal a tengerbe bukkott.

Az ifju pár tovább utazott gondtalanul, vidáman az élet hajóján, az élet tengerén.

Bismarck herceg e hó 6-án nagy beszédet tartott a birodalmi gyűlésen a külügyi helyzetről. Beszéde feltétlenül békés jellegű. Eloszlat minden aggodalmat, melyek a szövetségi okmány közzététele miatt keletkezhettek. A szerződés a szerződő felek érdekei azonosságának kifejezése — úgy mond — és ezt kellett a világnak megtudnia.

A beszéd egész láncolata a jelentőséges politikai nyilatkozatoknak.

Világosan érthetőleg, határozottan állítja elének Németország s általában a középeurópai szövetség törekvéseit; és azon erőyes szavak, melyekben e szövetség hatalmas erejét jellemzi, a meny nyire megnyugtatólag hathatnak reánk, ép annyira tartózkodásra kell, hogy intsék a szövetséges országok ellenfeleit.

Bismarck minden irányban megfelel az aggályokra s beszédéből azt kell megértünk, hogy nem csupán az erő önértetével, de a hosszabb időre biztosított béke szilárd reményével tekinthetünk a külügyi helyzet további fejleményei elé.

Egyesületek.

Titkári jelentés

a veres kereszt egylet kézdívasárhelyi választmányának 1887. évi működéséről.

(Telölvastatott Dobay János jegyző által az 1888. január 29-én tartott közgyűlésen.)

(Vége.)

Választmányunk folyó ügyeit két gyűlésben intézte el s ezenkívül, élén buzgó, fáradhatatlan elnökövel, báró Szentkereszty Stephanie ő méltóságával, társadalmi uton élénk tevékenységet fejtett ki az iránt, hogy újabb meg újabb parthiveket szerezzen a jó ügynek; szóval, tollal és tettekkel mindig fáradhatlan harczosa volt a veres kereszt egylet eszméjének, és ezt tette nemcsak a központ iránt érzett igazi mély hálából, hanem az ügyszertetből, s ha mégis az eredmény nem áll arányban elnök báróné fáradságot nem ismerő buzgalomával, az egyedül a fennebb elősorolt okoknak tulajdonítható.

Ezekben röviden vázolvva a választmány és az ahhoz tartozó fiókegyletek múlt évi működését, röviden megemlékszem a „Rudolf”-kórházról is.

Kórházunk a múlt évben is nagy és fontos szolgáltatásokat tett városunk és vidéke közegészség-ügyének, s e mellett minden irányban a rohamos haladás örvendetes képét tünteti elének. A mily szerencsés volt anyagilag az államsorsjáték után nyert 20 ezer frttal, ép oly nagynak mondható az erkölcsi siker, mit a múlt évben elért. Az a jó hírnév, melyet ezen intézet pár évi pályafutás után méltán kiérdemelt, bizalommal töltötte el a szenvedő közönséget, s ez gyors felvirágozásának voté meg alapját. A közönség ép oly szívesen áldozott fentartásáért, mint a mily bizalommal keresték fel a szenvedők, s így a „Rudolf”-kórház lassankint egy oly minta-intézeté nötté ki magát, mely méltó büszkesége városunk és vidékének s azon népes családnak, melyet veres kereszt egyletnek nevezünk.

Nem illik jelentésem keretébe az intézet bel-életére vonatkozó statisztikai adatokkal bővebben foglalkoznom; azt a kórház-egyesület titkári, gondnoki s orvosi jelentései kimerítően tárgyalják; de igenis helyén valónak találok a következő részleteket kiemelni:

Kórházunk vagyona volt a múlt év végén pénzben 28,356 frt. Gyógykezelésben részesült múlt évben 217 egyén s az intézet fennállása óta 604.

A múlt évben gyógykezelt betegek közül csak 2 halt el, a többi részint gyógyult, részint javult, elhagyta el az intézetet.

Mint érdekes jelenséget, meg kell említenem azt is, hogy a kórházban múlt évben ápolt betegek között 16 volt kézdívasárhelyi, a többi rész a vidékből telt ki. A statisztikai adatok szerint 1885. évben 95%, 1886-ban 89%, s 1887-ben 92% beteg került ki a vidékről, mig ellenben köz tudomás szerint a törzsvagyon legnagyobb része Kézdí-Vásárhelyről folyt be, s mint veres kereszt egyleti tagok is, a kézdívasárhelyiek áldoznak

legtöbbit. Ezen adatok eléggé igazolják azon állítás alaptalanságát, hogy a kórház kézdivásárhelyi intézmény, mert valójában úgy áll a dolog, hogy Kézdi-Vásárhelyt, kézdivásárhelyi pénzen, a vidék számára felállított intézet.

Ezek képeznek a kórházra vonatkozó főbb momentumokat, melyeket midőn a t. közgyűlés tudomására hozok, nem tehetem, hogy a legteljesebb elismerés hangján ne emlékezzem meg azon egyénokről, kik az egylet és intézet élén állva, azoknak felvirágoztatására oly sokat tettek.

Elnök báróné ő méltóságán kívül, kinek ügybuzgósága és emberfeletti munkássága mindnyájunk előtt mint követendő magasztos példa áll, ki kell emelnem a veres kereszt egylet érdemes al-elnökeit: id. Tóth Istvánné urasszonyt és Székely János ev. ref. lelkes urat, valamint a kórház tiszteletre méltó gondnokát, Szöcs József polgármester urat és a buzgó, tevékeny orvosokat, u. m. Dr. Sinkovics Ignác urat, a Ferenz József lovag rend tulajdonosát és Dr. Sinkovics Aurel urat, kik nagy és terhes kötelességei teljesítésében dicsegetre méltó buzgóságot fejtettek ki.

Az elősoroltakban röviden vázolván a választmány és fiók-egyletei, valamint a „Rudolf-kórház” mult évi történetét, jelentésemet azon őszinte ohajjal zárom be, hogy a veres kereszt egyület, mely előtt egy nagy és dicsőséges jövőd áll, a magyar társadalom által felfogva és méltányolva, éljen és virágozzék!

T a n ü g y.

Emlékeztetés pályázatra.

A háromszékmegyei tanítótestület alólírott elnöksége tisztelettel emlékezteti a t. tagokat, hogy a kitűzött pályatételek közül: »Mi módon lehetne a rajztanítást az elemi népiskolában minél sikeresebbé tenni?« címűnek pályázati határideje f. évi március 1-én jár le. Pályadij 1 drb cs. és kir. arany. Terjedelme 3 írott ív. Idegen kézzel írva és a nevet elrejtő jelölés levélkével ellátva a tanítótestület elnökségéhez Kézdi-Vásárhelyre küldendő írt határidőig.

A f. évi május havában rendezendő Gönczy-jubileumra és év március 15-iki határidővel a következő pályatételek járnak: »A magyar foglalkoztatás nevelés-tanítási módja, mely 3 írott ívnél kevesebb nem lehet, pályadij 2 drb cs. és kir. arany, és egy alkalmi oda. Pályadij 10 frt o. ért. Mindkét mű idegen kézzel írva és a nevet elrejtő jelölés levélkével ellátva Eötvös Károly Lajos bíráló bizottsági elnök urhoz Sepsiszentgyörgyre küldendő jelzett határidőig.

A »Háromszékmegyei Tanítótestület« elnöksége: Kézdi-Vásárhelyen, 1888. február 5-én.

M. Székely János,
elnök.

Gyöngyösi István,
titkár.

V i d é k.

Baróth, 1888. február 5-én.

A »Székely Nemzet« idei 18-ik számában Gróf Kálnoky Dénes ő nagyméltósága temetésére vonatkozólag egy közlemény jelent meg, mit én e helyen az igazság érdekében következőleg egészítek ki:

Igaz, hogy ama közleményben a 4-ik pont alatt érintve van, hogy Baróth közönsége is koszorút tett a koporsóra, de ezzel még nincs minden elmondva, mert Baróth annál többet is tett. A mint a gyászír megérkezett, Baróth színe-java tanácskozára gyűlt a határozatilag kimondotta, hogy az elhunyt főur koporsójára díszes koszorú küldessék, a temetésen pedig a közönség 100 tagu bizottság által képviseltesse magát. Minden megtörtént, a koszorút a temetés előtti napon egy küldöttség (Dánér István s Benedek Sándor urak személyében) a koporsóra helyezte, a temetés napján pedig Baróth, mint egy ember, úgy állott talpon s 4 gyászlobogó alatt érkezett Miklósvárra, s ott egész katonai rendben a számára kijelölt helyen sorfalat képezett; a temető előtt 180 ember vonult fel arcvonalban, mire minden ember meglegedve pillantott.

Ez által a baróthi nép oly érettségi bizonyítványt állított ki magáról, mely megérdemli, hogy nyilvánosan a közönség előtt fektüdjék.

Effendi.

Különfélék.

— Időjárásunk, mintha újra akarná kezdeni még egyszer a telet, közeledik a január elején

volt hideghez. Minden héten kapunk egy-egy kevés havat s azzal újabb hideg napokat. A magasan járó nap sugarai alig képesek délben a levegőt annyira felmelegíteni, hogy a házfedelek havából egy néhány cseppet kisajtoljon s egész nap csikorog a hó a járó-kelők lába alatt. Minálunk már a 43-ik napja, hogy a hideg állandóan tart.

— Br. Szentkereszty Stephanie, human intézeteink nagyszivü alapítója tiszteletre lélekemelő szép ünnepélyt rendeztek Kézdi-Vásárhely város hölgyei és az »Erzsébet« árvaleány-nevelő intézet növendékei folyó hó 5-én, születésnapja alkalmából. Először egy több tagu hölgyközönség tiszteltgette a nemes bárónőt, Székely Ivánné urhölgy tolmácsolván azon sok jó kívánságot, miket iránta éreznek, azután meg az intézet növendékei és igazgatója rótták le a nemeslelkű bárónő iránt a hála és lekötelezettség adóját. A tisztelgéseket az igazi szeretet melege lengette át, melyek méltók valának azon mélyre ható üdvös munkálkodáshoz, mit a nemes bárónő e város human érdekei előmozdításában kifejtett.

— Halálozás. Kökössi Endre sepsiszentgyörgyi ügyvéd, a brassói ügyvédi kamara ügyésze, a sepsiszentgyörgyi ev. ref. egyház főgondnoka, a »Háromszékmegyei gazdák szövetségének«, az »Első székely szövetség«-nak vezérigazgatója s még számos human intézménynek és egyesületnek tevékeny tagja, folyó hó 3-án agyszélhűtés következtében meghalt. Temetése 5-én ment végbe általános részvét mellett. Koporsóját számos koszoru borította. A sirnál Künle József kir. tanácsos, ügyvéd, mondott szép bucsu-beszédet. Béke poraira!

— Csikmege új megyeházát folyó hó 4-én avatták fel ünnepélyesen. Délelőtt 10 órakor az ünnepélyre megjelent vendégek, testületek, bírósági személyzetek Mikó Bálint főispán vezetése alatt a róm. kath. templomba vonultak háláadó istentiszteletre. Istentisztelet végétével a nagy közönség a megyeház nagytermébe vonult, mely szorongásig megtelt. A diszgyűlést a főispán nyitotta meg lelkes beszéddel. Lecsillapulván a viharos éljenzés, mely a főispán gyönyörű megnyitóját követte, Becze Antal alispán emelkedett fel és szép beszédben adta elő a megyeház építésének történetét. A megyeház építési költsége a végleges megállapodás szerint 85,500 forint tesznek. Üdvözlő a megjelent törvényhatósági tagokat, a szomszédos Udvarhelymegye küldöttségét, s végül a megyeházát a közigazgatás használatára átveszi. Ezután Madár Imre megyei főjegyző mondott egy emelkedett hangú szép beszédben köszönetet a megye közönségének a megyeház építése iránt tanúsított áldozatkészségéért. A diszgyűlést a főispán zárta be. — Délután 1 órakor 200 terítékű diszebed volt a megye költségén a »Csillag« vendéglő nagytermében, melyre hivatalosak voltak a megyei tisztikar tagjai, az udvarhelyi vendégek, a törvényhatósági bizottság jelenvolt tagjai, továbbá a helybeli hivatalok fejei. Az első pohárköszöntőt a főispán mondotta ő felségére a királyra és felséges családjára. Szép pohárköszöntők mondtak meg Tisza Kálmánra, a miniszteriumra, Csik és Udvarhely megyékre, a főispánra, az alispánra stb. — Este 8 órakor a megyeház nagytermében a tisztviselők nyugdíj-alapja javára fényes táncestély volt.

— Halálozás. Alólírottak szomorodott szívvél tudatják a forrón szerető édes anyának, illetőleg nagyanyának, Köllönte Dánielné, utóbb özv. Jancsó Dánielné szül. Ferenz Agnes asszonynak, folyó hó 4-én este 8 órakor életének 91-ik, özvegyiségének 24-ik évében, végelgyengülés következtében történt gyászos kimúlását. Élelet hosszú volt és küzdelemteljes; sírodnál megtanulnak szeretteid tűrni és szenvedni. Lelked elszállt az egekbe, erényeidért megdicsőült szellemed, emléked pedig itt marad köztünk örökre! Az idevált földi maradványai folyó hó 6-án d. u. 2 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a ref. temetőben a családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni, mely végtisztességre minden rokonok, barátok tisztelettel meghívhatnak. Legyen áldott emléke a földön s jutalma az egekben! Kézdi-Vásárhelyt, 1888. február 5. Köllönte András, neje és gyermekei, Köllönte László, Köllönte Julianna, férje és gyermeke, Köllönte Mózes és neje, a megboldogult gyermekei.

— Halálozás. Fodor Ignácóné született Káson-Jakabfalvi László Anna élete 52-ik évében rövid szenvedés után tüdőlobban Csik-Somlyón f.

hó 4-én d. e. 10 órakor jobblétre szenderült. Béke poraira!

— Csik-Szentkirályról a következő sorokat vetjük: »Csik-Szentkirályon, 1888. január 29-én virradó éjjel Balló Fábian fiatal legényt sulyosan megbicskálták. A tettesek le vannak tartóztatva. Ez szomorú és váratlanul hamar bekövetkezett kommentár a »Székelyföld« idei 8-ik számában a közönség köréből kell czikkhez.

— Nyilvános köszönet. Ponori Sándorné urhölgy kézdivásárhelyi kir. törvényszéki elnökne 25 frt alapítványt tett a háromszéki »Erzsébet« árvaleány-nevelő intézet részére. Fogadja a nemes szivü adakozó a jó ügy nevében hálás köszönetünket. Kézdi-Vásárhely, 1888. február 7-én. Baró Szentkereszty Stephanie elnök, Erdélyi Károly titkár.

Mulatságok.

Álarczos-bál.

Kézdi-Vásárhely, 1888. febr. 4.

Egy igen szépen sikerült mulatságról kell megemlékeznünk, mely a háromszékmegyei »Erzsébet« árvaleány-nevelő intézet javára f. hó 4-én rendeztetett.

Utóbbi években álarczos-báljaink mindig igen fényesen szottak sikerülni, jelezvén, hogy igen sokan vannak, kik nem saját ábrázatukban szeretnek bálozni. Ezen szokás mai napon is nagy álarczos és bámuló közönséget hozott össze a tanács-ház dísztermébe. Ezuttal az álarczosok szépen kitétek magukért; azok a régi ütött-kopott jelmezek nagy részben a lomtárba kerültek, helyet adván az új fényes kosztümöknek, s ha a szellemi szikrák nem igen röpködtek is, de a szem elegendő táplálékot talált. Láttunk két fényes angylt igen izléses ruhában, a legutolsó menyey divat szerint. Termetük ifjú bája azt látszott bizonyítani, hogy koruk is megfelel angylai mineműségüknek. Különösen feltűnt egy igen elegáns szársleány gazdag és gondos jelmezével. Feltűnt 3 barna alak piros díszítéssel. Ezek valószínűleg rákok voltak, hanem azért csinosan, gráciával haladtak előre. Volt egy csinos jósnő, ki jótékony czélból jóvendőt mondott.

Két fehér domino sok okot nyújtott a találgatásra, s a végén azzal a boldog hittel távoztak, hogy inkognitojuk meg van őrizve, pedig... Ezeknek kívül a jó ég tudná szerető-számát azon sokféle kisebb-nagyobb jelentőségű beszédes és hallgató alaknak, mik a természet elárasztották, fényfeyel, színpompával és bábeli hangzavarral töltvén be a levegő-egyet. Elmondhatjuk, hogy a mai álarczos-bál az utóbbi évek hasonnemű mulatságai között — az álarczosok mineműségét illetve — a legsikerültebbnek mondhatók. A néző közönségnek sem lehetett panaszja, mert a sok szemrevaló élénk alakban elég bámulni valót talált. Szóval a mai bál minden tekintetben jól és szépen sikerült és ebben főérdemük a rendező-bizottság lelkes és áldozatkész elnökének van. Szöcs József polgármesterné bálelnők 20 frttal váltotta ki jegyét, s ez által a jó ügy iránt való meleg érdeklődésének adta szép kifejezését, Kovács Dániel ur bálelnők pedig 5 frtot adományozott belépti díj fejében a jótékony czélra. Mindketten megérdemlik, hogy a legteljesebb elismerés hangján adózzunk nekik. A bál tiszta jövedelme 143 frt, melyből felül fizettek:

Szöcs Józsefné 20 frt, ifj. Kovács Dániel 4 frt, Gróf Kálnoky Félixné 5 frt, Baró Szentkereszty Stephanie 3 frt, Baró Szentkereszty Irén, Benedek őrnagy, Nagy Lajos (L. fia), Ponory Sándor elnök 2—2 frt, Bálint László főesperes, Kovács István járásbíró, Csia György Kovásznáról, Pásztohy Tibor, Sándor Kálmán, Bányai Kristóf, Kovács Ferenz gyógyszer, Török Bálint, Csiky József ügyvéd, Molnár Józsiásné, özv. Csoma Károlyné, Kovács Károly, Császár Lukács, Tóth Gézané, Csizsár Pál 1—1 frt, Dobál Lajos, Ambrus Albertné 60—60 kr, Mihutz százados, ifj. Szöcs Jánosné, Pap Mina, Kovács József cipész, David Gyula és társa, Jancsó Dénes, ifj. Bándy István, Kupán József, özv. Szász Istvánné, Nagy Dénes, Tóth József, ifj. Benkő Pálné, Szabó Dénesné, Priklucics Marci 50—50 kr, id. Jancsó Mózes, Kovács Áron, Hegyesi Alajos, Györgybiro Alajosné, Szöcs Róza, Wértán István, Fülöp Józsiás, N. N., özv. Kovács Dánielné, id. Tóth Sámuel 40—40 kr, Barla Ferenz, N. N., ifj. Kovács János, Jancsó Dániel szabó, Novák Sándor, Török Sándor, Kovács János termény ker. 30—30 kr, Vajna Károly 27 kr, Kiss Károly, Kovács Jenő, Sükös Károlyné, Wincendorfer Ferdinánd, Fejér Róza, Mészáros Gyula, Alfred Mózes serfőző, Kovács János cipész, Szabó János mészáros, Csekme Lajosné, Jancsó Béla timár, özv. Szabó Elekné, Turóczi Mózes, Szöcs Bálintné, Molnár István fényk., Györfi Lajosné, Turóczi László, Tóth Béla, Kolonics Gizella, Jancsó Károly mészáros, ifj. Dézi Ferenz 20—20 kr, Beczman Karolin 15 kr, N. 13 kr, id. Dézi Bálint, Tóth Gyula, ifj. Tóth Mihály, Jancsó Elekné 10—10 kr, Kártyavetőnétől 2 frt 33 kr.

Baróth, 1888. február 5-én.

Ennek a helységnek ebben az évben a legnemesebb szórakozást s leghasznosabb időtöltést a jégpálya, illetve a korcsolya- és csónakázó-egylet nyújtotta; volt ugyan bál is kettő, még pedig az első a földmivel osztálynak, második az iparosoknak, de azok csak azoknak adhattak élvezet, kiknek anyagi helyzetük engedte azokban megjeleni; míg ellenben a jégpálya, nyilvánosságánál fogva, boldognak, boldogtalannak, szegénynek úgy, mint gazdagnak alkalmat adott így vagy úgy nemesebb időtöltésben részt vehetni, miért köszönetet az egylet minden tagjának. Az egylet csak most alakult s már 70 tagot számít; ezek közt van 10 főt, illetve alapító tag 5, és pedig: Zathureczky Gyuláné, Dancs Istvánné, Tunyogi Andrásné, Vincze István és Theil József; ily rövid idő alatt az alapítók közel 200 frt. Rendesen ünnepnapokon mindig jó zene mellett történik a gyakorlat s mindig megelégedve távozik mindenki a pályáról; de legmegelégedettebben, úgy szólva tulboldogul, mult hó 31-én hagyta el mindenki ama tündér-tért, mert ott rendkívüli világítás és tűzjáték mellett oly álarcos-felvonulástörtént, melyent Baróth soha sem látott. Az időnként itt-ott fellobbanó különböző színű görögtűz fényénél a mezben lévő álarcos alakok oly csábitólag röpültek el, mint valami tulvilági lények s pillanatra a néző felejtve, hogy jégen van, valami édenbe képzelte magát... Igaz-e, elnök ur?

Kik voltak s milyenek voltak a mezbeni álarcos alakok, azt vajmi nehéz elhatározni; egyik sebb volt a másiknak, de minthogy egyenlők közt is van egy első, itt is a stambuli előkelő muzulman hölgyet sem az andaluziai jós-nő, sem a milánói virágáros leány, sem pedig a kaukázusi cserkesznő nem szárnyalta túl. Tulajdonképen a bálók báljai (piknik) még most következnek; folyó hó 11-én lesz a kórház-, 14-én az álarcos-bál, Mindkettőre nézve biztos a siker, mert az érdeklődés meleg, a hangulat derült.

Bitai Baikó Lajos.

A háromszékmegyei tisztviselők bálja szombaton folyt le a sepsiszentgyörgyi tanácsház disztermében. A bálban nem nagy, de válogatott közönség vett részt. Táncos fatalság volt bővön, tánczosn kevés. Elegáns női közönség volt a karzaton is. A jól sikerült bál reggel 5 órakor ért véget.

Polgári bál lesz szombaton Kézdi-Vásárhelyt a tanácsház disztermében. Rendező: Molnár Mihály táncztanító.

A zabolai önkéntes tűzoltó-egylet pénztára javára folyó hó 11-én (azaz szombaton) Zabolan a közs. iskola nagytermében Gróf Mikes Ármin védnöksége alatt zártkörű táncszertély rendeztetik.

A kézdívásárhelyi „Rudolf” kórházról.

Jan. havi gondnoki jelentés.

A magyar szent korona országai veres kereszt egylete központi szivélyes segélyezése mellett fennálló kézdívásárhelyi „Rudolf” kórházra vonatkozó jan. havi gondnoki jelentésemet a következőkben van szerencsém előterjeszteni:

Jan. hó végével Baló László számvevő ur a kórháznál levő ellenőrzési könyveket számba véve, lezárta s azokból a következő eredmények tüntek ki:

Jan. hóban a készletben levő termények, zsiaradé, főzelék és kerti vetemények elfogyasztatván, számbavétettek és folyó árban számítva 29 frt 23 kr. o. é. a pénztárba utaltatott.

Háromszékmegyei tek. alisp. hivatalának 781—1888. sz. átirata mellett a kézdíkerületi körorvosi fizetésből fenmaradt pénz a kórház-alaphoz való csatolás végett küldetett.

A kézdívásárhelyi kovács-, lakatos-, pléhes- és kerekas-ipartársulat elnöke, Mátis János ur, a társulat részére 5 frtot adományozott.

1887. decz. hó végével maradt 10 beteg, 8 férfi, 2 nő.

1888. január hóban felvételt 9 férfi, 10 nő, együtt 19.

Egész hó folyán „ápoltatott” 29 beteg, ebből elbocsátatott 9 férfi, 8 nő, javulva 1 férfi, meghalt 1. Maradt a hó végén ápolás alatt 6 férfi, 4 nő, összesen 10.

Január hóban ápolási nap volt összesen 269, a 50 kr. = 134 frt 50 kr.; ebből ingyenes ápolási nap 55, a 50 kr. = 27 frt 50 kr.; ezt levonva, maradt 107 frt — kr.

Kovács Károly pénztáros ur havi forgalmi kimutatása.

Bevételek:

Pénzmaradvány-áthozat a m. hóról 13 frt 32 kr.
Ápolási díjból 282 frt 50 kr.
Bujanovits-féle alapítvány százal. 27 frt — kr.
Kézdi-Vásárhely város által adott 12 öl tűzifa 72 frt — kr.

Kórh. rakt. eladott 4 hecto paszuly 14 frt 40 kr.
Budap. közp. v. ker. e. igazg. segély 200 frt — kr.
Csernátóni v. ker. e. főktől tags díj 14 frt — kr.
A kézdívásárhelyi lakatos-, kovács-, pléhes és kerekas-ip.-társulat adom. 5 frt — kr.
Háromszékmegyei tek. alisp. hiv. a kézdí-ker. körorv. fiz.-ből fennm. rész 229 frt 75 kr.
Az orbai ver. ker. e. multság jöved. 25 frt 10 kr.
A hó folyán elfogyasztott termények értéke 29 frt 23½kr.
Pénzmaradvány 227 frt 73 kr.
Összesen 912 frt 30 kr.

Kiadások:

Kórházi aprólékos kiadásokra . . 20 frt — kr.
Irodai kellékekre 3 frt — kr.
Jégverem meghordat. és berakására 10 frt 50 kr.
K.-Vásárhely v. tan. 12 öl tűzifa ért. 72 frt — kr.
A kórh. bevásárolt terményekért . . 8 frt 91 kr.
Aprólékos kiad. a főápolónő kezéhez 15 frt — kr.
Héja Gergelynek 1 drb sertésért . . 10 frt 70 kr.
Koncz Józsefnek 1 drb sertésért . . 13 frt 70 kr.
Szabó Sámuel lakatos számlájá . . 1 frt 85 kr.
Benzur Judit főápolónő havi illetm. 17 frt 88 kr.
Mikonya Józsefné s.-áp. havi illetm. 17 frt 88 kr.
Szolga és szolgáló fizetésébe . . . 12 frt — kr.
Kovács Póli szolgáló havi fizetésébe 4 frt — kr.
Tejért 12 frt 40 kr.
Hus árába 17 frt 34 kr.
Kézdivásárhelyi takp. alapvagy. bet. 400 frt — kr.
A hó folyán elfogyasztott termények értéke 29 frt 23 kr.
Pénzmaradvány hó végén 227 frt 73 kr.
Összesen 912 frt 30 kr.

Az előfordult betegségek nemeiről az orvosi jelentés fog felvilágosítással szolgálni.

Tisztelt választmány! Kórházunknál az év folyán egy külön osztály rendeztetett be, a hol a módosabb betegek külön ellátásban és gondozásban részesülnek. Ezen osztálynak napi díja 1 személytől 1 frt; ezért olyan gondozásban részesül, hogy saját házában azt fel nem találhatják senki, mert éjjel, valamint nappal is gondos ápolásban részesül, étkezéssel is külön láttatik el a beteg.

A többi osztályokban az eddigi gyakorlat szerint 50 krt fizetnek személyenkint.

A gondos ápolás és gyógykezelés eredményezte e hó folyán is azt, hogy 18 beteg gyógyulva bocsátatott ki.

Kórházunkban pontosság, rend és tisztaság uralkodik mindig, azért mentől tovább fokozódik a kórház iránti érdeklődés is.

Mely jelentésem után maradok a tisztelt választmány iránti tisztelettel.

Kézdi-Vásárhelyt, 1888. február 4-én.

Szőcs József
polgármester,
kórházi gondnok.

67-ik közlemény

a kézdívásárhelyi „Stephanie” menedékház javára karácsonykor történt szíves adakozásokról.

Báró Szentkereszty Stephanie 20 sing gyolcs, 4 drb kendő, 3 kötényre való szövet, a „Nő-egylet” 2 kurti és 2 ingre való gyolcs, Sükös Károlyné 1 kendő, Benkő Pálné 2 zsebkendő, Szőcs József polgármesterné 1 véka alma, K. Csizsár Józsefné 1 kalács, 2 kötényre való karton, özv. Nagy Mózesné 2 üveg bor, Zayzon Lázár ügyvédné 4 üveg bor, id. Kupán Józsefné 2 üveg bor, Pap Andrásné 1 ingre való gyolcs, Tóth Istvánné 2 üveg bor, 1 drb húst sültnek, Orosz Istvánné 1 véka alma, Kovács Áronné 1 kalács, az öregeknek karácsony reggelre kávé, csukrot, tejet, 2 szál takarékgyertyát, 2 kendőt, Welhreiter Györgyné 4 üveg sör, 1 kalács, Cserey Jánosné 1 frt, Molnár Józsiás 1 frt, Balogh Sándorné 1 frt, Kovács Ferenczné (gyógyszerész) 50 kr, Szabó Mózesné 50 kr, Szabó Dénosné 40 kr, Csiky Józsefné 40 kr, Sáska Antalné 40 kr, Fülöp Józsiás 30 kr, Szőcs József polgármesterné 30 kr, Tóth Sámuel 20 kr, Réthi Józsefné 2 kendő, Balogh Jánosné fél hecztliter pityóka. egy negyed hecztliter törökbuza, Kovács Imréné egy beteg számára 1 téli kabát, 1 mellény, 1 sapka.

Fogadják a szíves adakozók a munkaképtelen szegény öregek nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. decz. 30-án.

Br. Szentkereszty Stephanie,
menházi elnök.
Vajna Károly,
menházi jegyző.

Szerkesztői izenet.

Ft. V. M. urnak Csik-Szentkirály. Jövő számunkban közölni fogjuk. Köszönjük.
X. A necrologot köszönjük. Később érkezett, nem közölhetjük.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelyt, február 1-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	5 frt 40 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztá)	„	3 frt 40 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Arpa (tisztá)	„	3 frt 20 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Zab	„	1 frt 90 kr
Törökbuza	„	4 frt 40 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt — kr
„ (árpa)	„	24 frt — kr
Borsó	„	6 frt — kr
Lenese	„	10 frt — kr
Fuszulyka	„	5 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt — kr
Marbahus	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhus	„	— frt 40 kr
Juh-hus	„	— frt — kr
Szalonna	„	— frt 65 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 20 kr

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és tőzsdén,
1888. február 7-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	96.25
Magy. papírbárdék 5%	13.50
Magyar vasuti kölesön	148.25
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	94.25
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	124.25
M. keleti vasuti államkötv. III. „	110.—
Magyar földtehermentesítéskötvény	104.—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	103.75
Temes-bánati földteherm. kötvény	103.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	103.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	99.50
Magyar nyeremény-sorsjegykölcsön	117.50
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	122.50
Osztrák járadék papírban	77.—
Osztrák járadék ezüstben	79.25
Osztrák járadék aranyban	108.—
1860. államsorsjegyek	134.25
Osztrák-magyar bankrészvény	865.—
Magyar hitelbank-részvény	273.—
Osztrák hitelintézet-részvény	270.30
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.92
20 frankos arany	10.01
Német birodalmi márka	62.10
London (2 havi váltókért)	126.75
20 márka arany	12.42

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Debay János.

Magyar iparczikk!

Mig eddig még a pótkávé is a külföldről vettük, most az elismert jóságú

Lenck-kávéban

oly kitünő hazai gyártmányunk van, melynek használata máris általános divattá vált.

LENCK-KÁVÉ

kapható minden jobb kereskedésben s ahol a készlet elfogyott volna, a t. közönség követelje, mint hazai gyártmányt.

A t. elárúsító urak forduljanak Lenck S. pótkávé-gyárához Sopronban, honnét mintákat rögtön, ingyen és bérmentve kapnak s így rizikó nélkül győződhetnek meg a felől, hogy a Lenck-kávé a legjobb eddig ismert pótkávé.

Kolozsvártt a gyár képviselője Kauntz József ur. 4—15